

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

Art. 1. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 25 a dodaje się art. 25 b w brzmieniu:

„Art. 25 b. Przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury nie uwzględnia się kwot zwiększeń uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25 a, przeprowadzonej w celu ustalenia podstawy obliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy.”;

2) w art. 62 :

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy, urodzonej przed dniem 1 stycznia 1949 r., wynosi:”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy, urodzonej przed dniem 1 stycznia 1949 r., wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy, ustalonej zgodnie z ust.1.”;

3) po art. 63 dodaje się art. 63 a - 63 c w brzmieniu:

„Art. 63 a. 1. Renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy, urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia, ustalonej zgodnie z art. 63 b i 63 c, przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku 60 lat.

2. Renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy, urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 r., wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy, ustalonej zgodnie z ust. 1.

3. Tablice trwania życia, o których mowa w art. 26 ust. 4, są podstawą przyznawania rent z tytułu niezdolności do pracy na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Art. 63 b. 1. Podstawę obliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy, o której mowa w art. 63 a, stanowi zwaloryzowana kwota składek, na ubezpieczenie emerytalne, zewidencjonowanych na koncie

ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata renty, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173 – 175.

2. Waloryzację składek przeprowadza się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3 - 12 i art. 25 a.
3. Jeżeli ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, to składki na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowane na jego koncie w niepełnej wysokości zwiększa się wskaźnikiem korygującym 19,52/12,22, stanowiącym stosunek pełnej wysokości składki emerytalnej do wysokości zewidencjonowanej na koncie ubezpieczonego.

Art. 63 c. 1. Jeżeli przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy uwzględniono okresy ubezpieczenia społecznego wymienione w art. 10 ust. 1 pkt 1, to podstawę obliczenia tej renty, ustaloną zgodnie z art. 63 b, zwiększa się o przeciętną miesięczną kwotę składki, obliczoną zgodnie z ust. 4, za każdy pełny miesiąc tych okresów przyjęty do ustalenia prawa do renty.

2. Jeżeli wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy zgłosiła osoba w wieku poniżej 60 lat, która nie posiada pełnych 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, to podstawę obliczenia renty, ustaloną zgodnie z art. 63 b, zwiększa się o przeciętną miesięczną kwotę składki, obliczoną zgodnie z ust. 4, za każdy pełny miesiąc okresu brakującego do pełnych 25 lat, przypadającego od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista ukończyłby 60 lat, z zastrzeżeniem art. 108 b.

3. W celu ustalenia, czy podstawa obliczenia renty podlega zwiększeniu, o którym mowa w ust. 2, sumuje się okresy:

- 1) składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2;
- 3) uwzględnione przy ustalaniu prawa do renty okresy ubezpieczenia społecznego rolników wymienione w art. 10 ust. 1 pkt 1.

4. Przeciętną miesięczną kwotę składki, którą dolicza się do podstawy obliczenia renty za każdy pełny miesiąc okresów, o których mowa w ust. 1 i 2, stanowi kwota uzyskana poprzez podzielenie kwoty podstawy obliczenia renty ustalonej zgodnie z art. 63 b przez wyrażony w miesiącach staż ubezpieczeniowy rencisty.

5. Przy ustalaniu stażu ubezpieczeniowego rencisty uwzględnia się:

- 1) przebyte przed dniem 1 stycznia 1999 r. okresy:
 - a) składkowe, o których mowa w art. 6,
 - b) nieskładkowe, o których mowa w art. 7, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2;

2) okresy ubezpieczenia emerytalnego do dnia zgłoszenia wniosku o rentę.”;

4) w art. 73 :

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za kwotę świadczenia, które przysługiwałoby zmarłemu, uważa się kwotę emerytury, z zastrzeżeniem ust. 3, lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, z zastrzeżeniem ust. 4 a i 4b.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4 a. Przy ustalaniu podstawy obliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy, która przysługiwałaby zmarłemu będącemu członkiem otwartego funduszu emerytalnego, nie stosuje się przepisu art. 63 b ust. 3.

4 b. Jeżeli do podstawy obliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy zmarłego przyjęto składki na ubezpieczenie emerytalne zwiększone wskaźnikiem korygującym, o którym mowa w art. 63 b ust. 3, to do obliczenia renty rodzinnej przyjmuje się świadczenie zmarłego ustalone bez tego zwiększenia.”;

5) po art. 108 dodaje się art. 108 a i 108 b w brzmieniu:

„Art. 108 a. 1. Jeżeli po dniu, od którego przyznano rentę z tytułu niezdolności do pracy określoną w art. 63 a, rencista podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

2. Renty obliczone według zasad określonych w art. 63 a powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do renty i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla osób w wieku 60 lat. Jeżeli ubezpieczony jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, to składki zwiększa się wskaźnikiem, o którym mowa w art. 63 b ust. 3, z zastrzeżeniem art. 73 ust. 4 b.

3. Przy ponownym ustalaniu wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy stosuje się odpowiednio przepisy art. 108 ust. 3-5.

Art. 108 b. 1. Jeżeli po dniu, od którego przyznano rentę z tytułu niezdolności do pracy rencista podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, to ponownie ustala się kwotę zwiększenia podstawy obliczenia renty, o której mowa w art. 62 ust. 1 pkt 4 i art. 63 c ust. 2.

2. Jeżeli w wyniku ponownego ustalenia kwoty zwiększenia podstawy obliczenia renty, o której mowa w art. 63 c ust. 2, dokonanego w związku z ponownym ustaleniem wysokości renty w sposób określony w art. 108 a, kwota świadczenia uległa obniżeniu, to przysługuje ono w dotychczasowej wysokości.”;

6) w art. 120 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń również wtedy, gdy składki należne za okres, z którego ustalono podstawę obliczenia emerytury określonej w art. 26 lub renty z tytułu niezdolności do pracy określonej w art. 63 a, zostały zewidencjonowane na koncie ubezpieczonego w terminie uniemożliwiającym ich uwzględnienie w podstawie obliczenia świadczenia w dniu wydania decyzji w sprawie prawa do świadczenia i ustalenia jego wysokości po raz pierwszy.”;

7) w art. 184 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wysokość emerytury, o której mowa w ust. 1, przyznanej na wniosek osoby ubezpieczonej, która wymagany wiek osiągnęła w 2008 r. ustala się na zasadach przewidzianych w ustawie dla ubezpieczonych urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.²⁾) w art. 18 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Renta z tytułu niezdolności do pracy dla osoby urodzonej przed dniem 1 stycznia 1949 r. i renta szkoleniowa z ubezpieczenia wypadkowego nie może być niższa niż:”.

Art. 3. Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r., które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, zachowują prawo do tej renty w dotychczasowej wysokości.

Art. 4. Przepisy art. 62, 63 a – 63 c ustawy, o której mowa w art. 1, oraz przepisy art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wniosków o rentę z tytułu niezdolności do pracy zgłoszonych:

- 1) począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli choćby jeden z warunków do uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy został spełniony poczynając od tego dnia.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1366.